

Politični pregled.

Poljedelski odsek v državni zbornici je stopil 14. t. m. k seji. Posl. Iro je zahteval ustanovitve živinorejskih zadrug, pos. Nedrist ureditev planinskega gospodarstva. Nadalje se je govorilo o krivičnosti zemljiškega davka itd. Končno se je sklenilo, predložiti vladi sledeče kmetске zahteve: 1. Uresničiti naj se postavijo gledé servitutov. 2. Postava glede porabnih in upravnih pravil na zadrugnih zemljiščih. 3. Postava glede združenja zemljišč. 4. Postave za varstvo planin; državne podpore za planine. 5. Spremenitev gozdnih postav. Lovske postave naj se z ozirom na varstvo kmetijstva preduragajo. 7. Postava, ki onemogoči nakup zemljišč, katere se porabi potem za lov. 8. Vlada naj pospešuje zadruge za živinorejo, živinsko pitanje, živinsko uporabo, mlekarne itd. Vsako leto naj se živino šteje. 9. Vlada naj omogoči umetno krmo in uporabo umetnih gnojil itd. Radovedni smo, kaj bode vlada k temu kmetiskemu programu rekla. Veliko upanje ni, kajti sedanji poljedelski minister je farški advokat Ebenhoch.

Kaj košajo ministri? Pred kratkem so se zgodile ministrske izpremembe. Odstopila sta ministra Prade in Pacak, ki dobiva vsak 8000 K, skupaj torej 16.000 K letnega penziona. Ministra Fort in Auersperg ostaneta za službo še na razpolago, zato dobivata še celo plačo, to je letno 20.000 K, skupaj torej 40.000 K. Poljski minister Dzieduszycki dobiva 10.000 K letne pokojnine. Novi klerikalni minister dr. Gessmann dobiva 20.000 K plače in 20.000 K doklade, skupaj torej 40.000 K. Poleg tega je dobil vsak teh ministrov še pavšalni 6.000 K, skupaj torej 36.000 K. Domobranski minister pa dobi 20.000 K. Ministrske izpremembe nas košajo svotico 162.000 K. K temu pridejo še velikanske plače za stare ministre. V kratkem pa se izvršijo zopet ministrske izpremembe.

Veliki vojvoda Ferdinand IV. Toskanski je v Salzburgu umrl. Pokopali so ga na Dunaju.

Avstrijski davki. Glasom nekega gospodarskega lista znaša davek, ki ga plačuje vsaka oseba v razmerju z dohodkom sledeče svote:

Amerika	32%
Nemčija	79%
Anglija	89%
Francoska	122%
Italija	203%
Avstrija	206%
Japonska	21%

Torej: Amerikanec plačuje le nekaj čez 3% svojih dohodkov za davke, Avstrijanec pa čez 20½%. Smo pač srečni, mi pobožni Avstrijani...

Tudi ogrski dezertjerji — pomiloščeni. Poročali smo, da je cesar ob priliki svojega jubileja pomilostil avstrijske dezertjerje. Istotako pomiloščenje je izdano zdaj za ogrske državljane.

Ogrska živinoreja. Število konj na Ogrskem se je l. 1907 od l. 1906 povišalo od 1.788.416 na 1.797.664, govede od 5.624.555 na 5.952.929, ovc od 6.891.089 na 7.549.336 komadov.

vina? Haha! Kmet sta pridno pila in Joža je trosil še vedno strup sovražstva v Zagorjanovo dušo. Videl je, kako je postal Zagorjan v njegovi roki brezvoljno orodje. Rozika zdaj sicer še ni imela ničesar s tem opraviti, ali jutri — bode morala —

Ob 10. uri je zapustil Zagorjan Joževo hišo in korakal proti gozdu. Noč je bila tiha in gorka. Proti eni uri je prišel do gozdovega roba in potegnil puško iz grmovja. Nabasal jo je. Tak mali kos svinja in uničil lahko najlepši par Požurnikovih volov. 400 goldinarjev! Ali, — pa bi bila s tem sramota odstranjena? Pravzaprav bi moral — Zagorjana je potrosilo. V glavo mu je prišla grozna misel. Kakor v sanjah je stopal naprej in prišel na Požurnikovo pašo. Ali nikjer ni zagledal živine. Torej čakati! Skril se je z nabito puško za neko skalo. Vedel je, da ostane žival, kadar vzhaja solnce. Iz doline je prihajala megla in mehki, daljni glas se ja začel; jutranji zvonec iz Rdečegozda. Od planine pa se je že slišalo mukanje živine.

V tem hipu so se odprla vrata pastirske kočice in Toni je stopil s škafo na prosto. Zavriskal je in po zdravil mlado jutro ter korakal potem proti studencu. Pred Zagorjanovi očmi se je vse treslo. Spomnil se je prepira v krčmi in zopet je prišla grozna misel v njegove možgane. Toni je zapel ravno zaljubljeno pesen. Zagorjan pa je stisnil puško k lici, zakrivil prst i ugro-

Dopisi.

Šoštanj. Odkar obstoji „Štajerc“, podučuje vedno kmete, kakšni prijatelji so jim prvaški dohtarji in njihovi pristaši. Živi dokaz tega, da smo resnico govorili, pa so dogodki v Šoštanju. Kakor v obče znano, je prvaški voditelj in najiskrenejši prijatelj prvaškega dohtarja Majerja zabredel tako v dolgove, da se ne more več pomagati. Da se je dosedaj držal, temu je vzrok le-to, da si je jemal iz posojilnične denarja, kolikor se mu je ljubilo; bil je član vodstva posojilnice in nihče ga ni nadzoroval, zlasti tudi ne načelnik dohtar Majer. (Govori se, da posojilnica sploh kmetom v zadnjih 2 letih ni dajala več posojila, ker je ves denar, katerega so kmetje vlagali, potreboval Ivan Vošnjak.) A končno je tudi posojilnici zmanjkalo denarja in tako je tudi Ivan prišel na cedilo. Ker v posojilnici ni več denarja, ga tudi Ivan Vošnjak več nima in tako je bil primoran pripoznati, da ni več vstanu plačati svoje dolgove, kateri gredo v več sto tisočev. Popolnoma naravna posledica tega je, da so ljudje razvideli, da njihove vloge v šoštanski posojilnici niso več varne in valed tega svoje vloge nazaj tirjajo, večinoma seveda brezuspešno, ker posojilnica nima denarja. Nezaslišano pa je — in to si zapomnite, kmetje, da bode te za bodočnost vedeli, kje so Vaši prijatelji — da sedaj posojilnica od kmetov, katerim je dajala posojila, denar nazaj tirja, — še bolj nečuvno je, da dohtar Majer kmete toži in na ta način kmetom nepotrebne stroške, sebi pa dobiček dela — dočim se prvaškim pristašem v Šoštanju prav ničesar ne zgodi. Ko bi posojilnica iztirjala od Ivana Vošnjaka čez 150.000 kron, od Rajšterja čez 70.000 kron in še druga manjša in večja posojila, bi bilo takoj dovolj denarja na razpolago. A vbogi trpin kmet mora plačati — poleg tega pa še tega, kar si je s krvavimi žulji prislužil in kar je zaupno vložil v posojilnico, ne dobi nazaj. To je vnebevpijoče! Ali je res prvakom vse dovoljeno? Ali za prvake ne veljajo postavbe? Kje so javne oblasti tem neznanostim razmeram konec napravijo, ker kmetje smo že dovolj trpeli in nismo več voljni vsega prenašati!

Rogaška Slatina. Dragi „Štajerc“, pojasni malo razmere v naši rokodelski zadruzi, katera sploh že davno v staro železje sliši. Ta zadruga ima nekaj premoženja in za teh par kronic je vedni preprij. V zadruzi so udje raznega političnega mišljenja. Ali mesto da bi te krvavo prihranjene kronice v kakšni dobri napredni hranilnici naložilo, vložili so jih raje v farško posojilnico. Tam dobijo male čbresti in potem se jih sami rokodelci zopet za visoke obresti posodijo. Ali ni to škandal? Naši obrtniki se štejejo za napredne in pametne može, pa vendar dopustijo, da se farška posojilnica z njih denarji žepe flika. Vzdramate se!

Iz zgornje Radgone. Naš mili okraj. načelnik g. Zvonček Terstenjak, po domače Lešnjak, je sklical 15. t. m. občno sejo okraj. zastopa. Prišlo je vseh 16 udov garde župnika Kneca, seveda so bili vsi povabljeni; „Bračkoliancev“ pa je prišlo samo 12, ker nista dva uda dobila vabila. Otvoril je g. načelnik ob 10 uri sejo in nekaj

meče je zadonel strel. Toni se je prijel za prsa in zavpil: „Zagorjan! Le-tega pa je prišla neizrečna groza, vrget je puško od sebe in divjal v dolino. Tako se ni noben človek bežal. Kamenje je letelo okoli njega in bilo mu je, kakor da bi ga nevidni duhovi zasledovali. „Zagorjan, Zagorjan!“ so vpili in „Morilec, morilec!“ Zagorjan je bežal in bežal, in zdelo se mu je, da čuje iz gozda glasove: „Zagorjan je Tonita umoril!“ In zdaj je padel Zagorjan v mah in iz njegovih ust je donelo blazno tuljenje.

Zagorjanovi so sedeli ravno pri kosilu, ko so se vrata odprla in je stopil kmet razmršen in brez klobuka v sobo. Blazno je pogledal ljudi, dvignil prst in rekel: „Pst! Ali ste že čuli? Zagorjan je Tonita umoril. Mrtev je.“ In potem se je nasmejaval grozno: „Mrtev je!“ Bledi so gledali ljudje na kmeta. „Jezus, kmet je znorel!“ je dejal stari hlapec. Rozika pa je stopila k očetu, padla pred njim na kolena in rekla: „Oče, za Božjo voljo, kaj se je zgodilo? — Ali kmet je zopet šepetal: „Pst, pst! Mrtev je, mrtev. Zagorjan ga je umoril!“

Zdaj je vedela Rozika vse. Sovražstvo ji je vzelo očeta in ljubčeka. Tu ni bilo ničesar več za napraviti. Ali zgoraj na planini je bilo morda še kaj pomagati. In kakršna je bila, je hitela navzgor.

(Konec prihodnjic.)

prične brati udom. Ker pa so bili tudi nemški udi udeleženi, so zahtevali naj se jim tolažči, da tudi znajo kaj da se govori. Nato se načelnik obrne na g. župnika Kuncin in reče: „Gospod, vi povejta“ in gospod res začne nekaj na nemško obračati, pa čisto slabo. Potem pa vzame g. načelnik prejšnji nemški zapisnik ni ga bere; tega pa niso zastopili Slovenci. To je bila krvavo smešna homedija! Komaj je prebral zapisnik, se je slišal glas od napredne stranke na g. glavarja: „Ali je to postavno, da se niso vabili vsi udi k seji?“ i. t. d. G. glavar je mogel reči načelniku, da ta ni postavno povabil udov in da se ne more ta seja izvršiti ter je za danes sklenjena. Udi so šli domu! Prašal je tudi načelnik, kaj pa gosp. Zemlišč pove na to? Ali Zemlišč je molčal in ni nič povedal. — Zdaj so „Bračkolianci“ tiste puške, katere so pri volitvi načelnika v kuruzo postavili (kakor je takrat „Gospodar“ pisal) seboj prinesli in jih bodo že volitve prinesli. — Potem gre gosp. načelnik žalosten sam domu, pa nismo čuli streljati pri sv. Jurji, kakor takrat, ko so načelnika volili; vse je bilo tiho. Menda gosp. Kuncin nima strelnega praha žeganega, ker je zdaj žegnana voda zmznila... Nočemo g. načelnika dalje nadlegovati, kajti on ni kriv, da je načelnik, ampak drugi kateri so ga volili. Že takrat, ko je bil načelnik konzuma je podplata zgubil; zdaj pa bo mogoče še glavo zgubil in ako jo lesica najde, bo žalostno lajala... Drngikrat več, za zdaj naj velja! (Glej tudi članek v „Spodnještajerskih novicah“).

Sv. Barbara v Halozah. Resnične so besede božjega učenika, ko je rekel: po njih delih jih bote spoznali. Ko je v nedeljo pred novim letom, g. župnik Vogrin na kancelnu razlagal božjo besedo, je pri tem omenil od vzgoje otrok, kako bi se morali odgojevati v sedanji šoli. Prašamo tedaj Vas, kakšno vzgojo pa so prejeli nekteri farji iz vaših vrst, ki nedolžne otroke rabijo v svoje pohotne namene, in odnesejo svojo grozno kožo roki pravice v daljno Ameriko? Opozorjamo vas na besede, katere ste izgovorili pri tej prigidi, da znate za osebo, katera je izrekla da bodejo šli farani s kamenjem nad vas! V pojasnilo Vam odgovorimo, da Vi lahko v zakristiji tej osebi na uho poveste, ki bolje pristojta za crk. klučarja v Cvetlin, na Hrvaško, kakor k podružnici sv. Elizabeti, ker je to ista oseba kateri je prigovarjal mogoče na priporočilo provizorja Gomilšeka naprednjakom za podpise za Vaš sprejem s kamenjem, in ste izrazili da njemu bode te s točo vrnili. To je tista oseba, kateri je hodil z nekterimi zaslepljenci k. g. dekani, in g. baroni Kübeki, da ja Vi ne bi prišli semkaj, sedaj bode mo znali za gotovo, od kod bode prihajalo zlo vreme za nas farane. Radi kaplana Rabuzeka in sebe ste omenili, da bode fara razdeljena. Opozorimo vaju, da se tega zastoj veslita. Gluha vkup štriha, s kako mero merita s tako se vama bode odmerjalo. Ali Vam je bilo potrebno dne 12/1. 08 s prižnice izjavo poprejšnjega urednika Zavadija, radi rajnega g. Murkovića čitati? Mi Vam tako nismo nič vneli. Ali se spominjate besed božjega učenika, ki pravi naj sveti Vaša luč pred ljudmi, da bodejo vidli Vaša dobra dela in častili mojega Očeta ki je v nebesih? Tudi ste vabili g. predstojnika, šolski odbor, konkurenčni odbor, in Vaše po zvijači izvoljene crk. klučarja, radi organizirovega stanovanja, sami ste ga hoteli odaloviti, in sedaj bi naj farani se za njega pote govali. Ne boš, Hanza! Prihodnjic naprej, gradi va dovolj za celo Vašo življenje. Resnicoljubček.

Kapla pri Arnelžu. V naši hribovski občini živita dve prijateljsko vezani lepi dami, ki se razlikujeta z nošo in obnašanjem od ostalega prebivalstva, vkljub temu da je ena domačinka, drugo pa je računati k izobraženim slojem. Ali dama občuje vse edno rada z navadnimi ljudmi, celo z žnidarskimi pomočniki. Semtertja napravit te dami večje izlete in gledati zlasti na mlade železniške uradnike. Malo pred Božičem sta obiskali tudi gostoljubni farovž v Št. Ožbaltu, v katerem sta ostali do polnoči ter prišli šele v jutru domu. V tem farovžu ne dobijo mlade ženske samo prenočišča, temveč ostanejo lahko tudi dalje časa. Ni čudno za človeka, ki pozna znano ljubeznivost gospoda fajmoštra...

Terziše pri sv. Križu. Je res smola! Naš g. župan Smole, odkar se bližajo občinske volitve, vi in

na vse pozabi. Neki posestnik je imel opraviti pri finančni oblasti. Ali finančna oblast je dotični akt že preteklega l. 1907 dne 30. oktobra na občno Terziše odpisala. G. Smole pa je akt šele 18. januarja dotičnemu posestniku poslal in to po nekemu pijanemu človeku; gospodarja ni bilo doma, pijanec pa se je tako neopodobno obnašal, da ga je vrgla gospodinja vun in je moral v blatu svoje pokrivalo iskati. G. Smole, brigajte se raje za vašo dolžnost kot občinski predstojnik, mesto da stojite vedno v farovžu in agitirate zase. Mi smo vas sili! Poberite se iz občinskega stolca, drugače vas naženemo navrh Boča.

Zima trpinči žival,

ki se ne zna in ne more braniti. Dolžnost poštenega človeka je, da pomaže živali na vse načine. — Hlevi naj bodo čedni in dovolj topli. Za konje in govedo je potrebna toplota od 10 do 14° Reaumur, za ovce od 8 do 10°, za svinje 10 do 13°. Vrata in okna v hlevu, ki ne zapirajo popolnoma, naj se zamaži s slamo. — Pasja gutica za psa čuvaja naj se zavarovata proti sapi, mokroti in mrazu. Dajajte večkrat sveže slame, dovolj gorke hrane in ne premrzle vode. — Konjski podkovi naj bodo dovolj ostri. Ne pustite stati konje dalje časa v mrazu pred gostilnami. Ako že morajo stati, pokrijte jih! Ustno železje treba pogreti v gorki vodi. — Ne pozabite na vaše dobrotnice ptice. Dajajte ji hrane!

Vaakdo ravnaj z žvino tako, kakor želi, da bi se z njim ravnalo! Kdor nima srca za žvino, ta je surovež, ki nima sočutja ni za človeka.

Novice.

Shod v sv. Urbanu nad Ptujem. Preteklo nedeljo popoldne se je vršil znameniti shod „Stajerčev“ napredne stranke v sv. Urbanu nad Ptujem. Lepi prostori gostilne g. Mariniča so bili natlačeno polni. Od vseh strani so došli posestniki in posestnice. Predsednikom shoda je bil izvoljen vrli gospodar Zampa. Pozdravil je navzoče in podelil besedo kmetovalcu g. Andreju Drogenig iz Podplata. Le-ta je v lepem govoru pojasnil težave kmetakega stanu in potrebe na gospodarskem polju. Dal je veliko zanimivih migljajev za pametno gospodarstvo in razdelil na koncu govora veliko svojih knjižic o umetnem gnojenju. Živo odobravanje je sledilo temeljitemu, strokovnjaškemu govoru tega predboritelja za kmetake pravice. Pošteno so se kmetje g. Drogeniga zahvalili za lepe nauke. Kot drugi govornik je nastopil naš urednik g. Karl Linhart. V encournem govoru je dotaknil vsa važna vprašanja političnega položaja in raztolmačil zlasti velikanško oškodovanje, ki ga trpimo Avstrijanci valed sprejetja avstro-ogrske nagodbe. Natanko je govornik tudi raztolmačil veliko nasprotje med pravo vero in klerikalstvom. Klici ogorčenja so se začuli, ko je popisal govornik grdo izdajstvo črnuhov. Ob koncu govora se je g. Linhartu živahno ploskalo. Med govorom so se oglašili parkrat tudi neki po klerikalcih nahujskani mladeniči z bedačimi medklici. Eden teh po farhih vzrojenih modrijanev je trdil, da je farški dohtar Ebenhoch boljši poljedelski minister nego grof Auersperg. G. Linhart je modrijanu svoje mnenje povedal in možakar jo je hitro odkuril, brez da bi se oglašil potem k besedi. Ljudje so bili čez tega črnega nevedneža ogorčeni, ali pomirilo se jih je, kajti na naših shodih mora imeti vsakdo pristo besedo. Shod se je zaključil z „živio“-klici na napredne kmete. Lahko trdimo, da je bil to najlepši shod, kar se jih je vršilo v sv. Urbanu. Čast faranom, ki so in ostanejo naprednjaki!

Župnik v Vurnbergu je presneto nepredvidni človek. On menda misli, da ima politikujoči duhovnik vse pravice in da zanj ne veljajo postave. Tako je izjavil, da bode prišel „s svojimi ljudmi“ na naš shod. To se pravi, da nam župnik obljubuje, da bode s svojimi zaslepljenimi fantalini shod motil. Obenem je grozil vurnbeški župnik v svojem listu „Gospodarju“, češ, Linhart naj nikar ne pride v Vurnberg, ker tam mu bode „grozje prekialo“. Dobro, dobro, gospod fajmošter! V prvi vrsti vam ponavljamo, da ste vi in vsi člani vašega „izobraževalnega društva“

na naš shod povabljeni. V drugi vrsti pa vam bodi že danes povedano, da ste vi, g. župnik, odgovorni za vsak nemir, za vsako lumparijo, za vsako nesrečo, ki bi se na tem shodu vsled farškega hujskanja morebiti pripetila! Razumite? Vi, g. župnik, ste že naprej grozili in viditi hočemo, kaj velja več, — vaša trda glava ali pa postava! Mi ne živimo več v času, ko se je vsacega kamenovalo ali pa živega sežgalo, kdor je imel svoje misli. In zato g. župnik, caveat consules! Te besede niso morda izraz kateregakoli strahu. Mi nimamo povoda, da bi se bali, kajti pri nas je resnica in zato tudi zmaga. Najmanj pa se bojimo grčenja kakšnega malo prevzetnega duhovnika. Smilijo se nam le tisti zapeljani mladeniči, ki bi prišli morda v nesrečo in v ječo, ko bi slušali hujskanje gotovih ljudi. Ponavljamo v svari: Po novi c. k. postavi se vsakdo, kdor moti zborovanje in se ne podvrže določbam predsednika shoda, kaznuje z zapornom od 1 meseca naprej in se mu poleg tega odtegne politične pravice. To treba zapomniti. In zdaj, g. fajmošter, na svidenje!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V zg. radgonskem okrajnem zastopu se že čuti prvaško vladu. Pri vsaki priliki se že opazuje tisto nemarnost, nedoslednost in zapravljivost, ki „diči“ vse prvaške zastope. Kakor znanu, je bil izvoljen za okrajnega načelnika Tone Trstenjak, za namestnika pa Zemljčič. Izvolili so se tudi odborniki, pri kateri volitvi se napredna stranka ni udeležila. Iz skupine veleposestev je bil izvoljen g. Steinhrenner, ki pa volitve ni sprejel. To mesto je doslej še prazno. Načelnik je obdržal medtem že več odhorniških sej brez da bi zadoščal predpisom § 44 in brez da bi bil okrajni odbor postavno konstituiran. Delalo se je sklepe, rešilo akte, predlagalo okrajne proračune itd., — vse to pa nepostavno! Glavna skrb načelnikova je seveda, da uniči in odstrani vse, kar je nemškega in napravi s tem okraju obilo nepotrebnih stroškov. Prejšnji okrajni zastop je pustil n. pr. pečate ter nemške tiskovine in kuverte. Seveda se je zdaj takoj nove pečate naročilo, stare tiskovine zavrglo in tako okraju prav lepe stroške naredilo, brez da bi se imelo zato postavne pravice. Končno se je plenarni shod za 15. t. m. sklical; ali vršiti se zopet ni mogel, ker je bil popolnoma nepostavno sklican. Pisarna okrajnega zastopa se nahaja zdaj pri g. Škrlec in obstoji iz male sobice z dvema oknom na dvorišče, ki je tako mala, da imajo zastopniki komaj prostora. Javne seje po § 69 so sploh nemogoče. Vse to dela načelnik, ki je popolnoma nezmožen za svoj posel, z nekonstituiranim, torej postavno neobstoječim zastopom. Prvaških zastopnikov je vseh skupaj 16. Od teh je le eden veleposestnik (to je župnik Kunc), ki pa ne plačuje doklad), vsi drugi so mali kočarji in kmetje. V prejšnjem zastopu ni bilo 17 let nobenih strank, celi zastop je bil eno truplo in obstojal iz boljših kmetov iz celega okraja ter 5 Nemcev. Lažje je, da so preje „Nemci komandirali“, kajti v naprednem zastopu je sedelo 25 napredno mislečih Slovencev in le 5 Nemcev. Ali gospodarilo se je pošteno, postavno in pametno. Staro napredno zastopstvo se je vrglo in gotovi visoki činitelji so k temu pripomogli. Zdaj bomo doživeli prvaško gospodarstvo in v bogo zgornoradgonsko ljudstvo bode plačevalo račune za te ljudi. Sramota! (Glej tudi dopis iz Zg. Radgone!)

Tetki „Domovini“ se semtertja zmeša. To ni čudno, res ni čudno, kajti kdo bi pričakoval od nekdanje stare tercijalke modrosti? Kakor znano je tetka „Domovina“ tudi huda zaščitnica „tuznega Korotana“. Ali toliko navdušenja nimajo uredniki tetke „Domovine“ za Koroško, da bi se nančili — geografije. Zadnjič se je zgodila zecilinska razstrelba pri nekemu ključarju v sv. Mohorju. Novico so prinesli nemški listi. Urednik „Domovine“ je stvar hitro pregledal in napisal: „Pri ključavničarju Hermagorju v Celovcu se je razletel“ itd. Torej, tetka je mislila, da je „Hermagor“ ime ključarja. Ali „Hermagor“ je le nemško ime za kraj sv. Mohor. O tetka, tetka, pojdi se geografije učiti!

Rabuzove burke. Mladi a splošno znani in ne na najboljšem glasu stoječi kaplan Jakec Ra-

buzek ga je pričel zopet lomiti. Prišel nam je namreč zopet „popravke po § 19“ pošiljati. Znano je, da je to njegova bolezen, ki ga prime vsaki mesec enkrat, kakor prime lumpanje kvaralnega pijanca. Seveda so Rabuzekovi „popravki“ vedno tako pametni, da se jim celo halozanske krave smeji. Torej čujte, dragi čitatelji! Kaplan Rabuzek nam piše na umezanem strganem kosu papirja: „V smislu § 19. tisk. zak. zahtevam v zakonitem roku in obliki sledeči popravek dopisa: „Rabuzove burke“ v „Štajercu“ št. 2. dne 12/1. 1980. 1) Ni res, da „menjam svoje nazore kakor kameleon“, res pa je, da sem stalen v nazorih. 2) Ni res, da sem „učitelju Kosiju nemško predstavil“, res pa je da sem v konf. sobi z njim slovensko govoril, v 5 razredu pa ga sploh še videl nisem po svojem prihodu. 3) Ni res, da se „v spovednici obnašam kakor brič pri dražbi“, res pa je, da se obnašam po cerkv. predpisih. 4) Ni res, da „v spovednici ljudi klofutam“, res pa je, da to storiti ni mogoče, ker sem po mreži od ljudi oddeljen. 5) ni res, da mi „je nepovabljeni gost brevir odnesel“, res pa je, da ga je pustil pri miru in ga še imam. Sv. Barbara v Halozah, dne 15/1. 1908. Jakob Rabusa, kaplan. — Smešni dečko, ta mladenič v črni suknji, kaj? Ali ta „popravek“ je seveda toliko vreden kakor tisti „popravki“, katere mu je skrpal šofar v Sv. Jakobu. Mi vzdržujemo svoje trditve popolnoma! Poleg tega je Rabuzek pozabil „popraviti“, kar smo mu v dotičnem članku še očitali, — da je namreč v prvi vrsti za dekleta izpraševal, ker bi menda zopet rad čez potoke skakal, da je metal ljudem svoj brevir v glave, da je pozabil štolo, ko je šel umirajoče sprevidati itd. Ali to tudi ni res, Jakec? Povedali ti bomo še marsikaj, povedali vse nesramno počenje, s katerim hoče našemu listu škodovati. Ne misli, fante, da nam bodeš škodoval s tvojo predrznostjo. Takih ljudi se pač še ne bojimo, pa čeprav pošiljajo „popravke“ kar na tucate. Toliko za danes!

Celjska zadružna zveza. katero vodijo generali „narodne stranke“, je izgubila leta 1907 skupno 60 zadrug. To da misliti! Tetka „Domovina“ seveda molči o temu.

V Ptujju se je naselil, kakor smo že poročali, vsa zdravilstva doktor W. Schwab, ki je bil preje distriktni in tvorniški zdravnik v Hohenmautnu. Dr. Schwab stanuje v novem rotovžu (II nadstropje) ter ordinira vsak dan od 9. do 11. ure, tudi za kirurške, ženske bolezni, pomoč pri rojstvu, zobne operacije itd.

Prvaški fantalini. Brežiška policija je prišla ponoči sodnijskega člojanta Antona Šbua, Benko Cvenkaničevega pisarja Miha Lemberja in krojača Valentina Vester. Ti junaki so ponoči mestne table poškodovali in napravili na ta način mestu precej škode. Vester priznava svojo lumparijo. Škuba pa trdi, da je bil tri dni pijan. A i more sodnija takega alkoholista rabiti? Ponočne vandale naj bi se pošteno zaprlo. Cvenko-Benkovič pa bode menda zopet v državni zbornici rogovilil čez brežiško policijo, ki takim ponočnjakom ne pusti škode delati.

Volitev v Laškemtrgu. Za župana v Laškemtrgu je bil izvoljen g. hišni posestnik A. Weber, za obč. sveovalce pa gg. dr. Mravlag dr. E. Schwab Jos. Drolc in K. Valentinitšč. G. Weber je zdaj že 10 let župan. Vsi izvoljeni so naprednjaki.

Vinska razprodaja na viničarski šoli v Silberbergu pri Leibnici se je vršila 16. t. m. Ravnatelj g. Stegler je naslikal posebno leto 1907. V vinskih okrajih Ljutomer, Brežice, na Bzeljskem, v Psecah, Sromlah, Servnici in Kozejem je bila tigave v splošnem imenitna. Ali večidel vinci gradniških krajev je imel jako slabo trgatav. Vzrok je bil v prvi vrsti mraz prosinca meseca 1907, ki je menjal prehitro z toplim vremenom. Haloze pa so grozno po toči trpele. Po zanimivem govoru se je prodalo vina po ceni od 56 vin. do K 160.

Srebrno poroko sta praznovala tovarnar F. Steinklauber in soproga Marija na Pragerskem. Delavci so jima priredili lepo slavo. Čestitamo!

Pretep. V Freieimu na Pohorju so se stepli fanti. Posestnik Petelinšek je hotel svojemu sinu pomagati. Pri temu ga je fant Laznik z nožem v hrbet sunil in smrtonosno rano.